

— Mít játszik kérem, azzal az ízével?

— Az irodát keresi rajta! — mondja nevetve a legény.

Szép barna ember a zsidó. Tiszta és modos öltözötű. Nyugodtan mutatja a ficsurnak a helyet:

— Tessék leülni, kérem!

A fiú leül és várnak.

A zsidó odaül az íróasztalhoz, papírt tesz maga elé és ceruzát vesz a kezébe.

— Rengeteg munkanélküli van — mondja, — s az üzlet is rosszul megy mostanában, de én szeretem, ha minél több embernek adhatok kenyeret.

Úgy beszél velük, mint az úriemberekkel. Nem azért, mintha a jelentkezőket méltónak találná erre, hanem azért, mert évek alatt rájött, hogy az üzletnek sokat használ a finom beszéd. A nehéz emelő mesterséget rakodó hivatalnak nevezi és elmondja, hogy milyen kényelmes az egész, állandóan jön-megy az ember, szabad levegőn van, néha labdázik egy-egy kis csomaggal, de legtöbbször ül a szekéren és cigarettázva nézi a nehezen gyaloglókat. Aztán rátér az adatok felvételére és megkérdi először a ficsúrt:

— Magát hogy hívják, kérem?

— Gyorgye Muntyan.

— Román, úgye kérem?

— Az vagyom.

— Jó, az nagyon jó — feleli a zsidó, azzal odamegy hozzá, megtapogatja a karjait, nagyon vékonynak találja és így szól: — Tyűh, be erős fiú lehet maga!

— Mindenkit megverem! — mondja Gyorgye és ropogtatja gyenge karjait.

A zsidó nevet és a legénynek is megfogja a karját: — Hát magát hogy hívják, barátom?

— Szabó Mátyásnak, szolgálatjára.

A zsidónak tetszik a legény, százszor jobbnak tartja, mint Gyorgyét. Azonban nem mondja ezt szóval. Általában semmi olyant nem mond, amiből kitűnének, hogy Gyorgyét ki akarja dobni, Mátyást pedig fel akarja fogadni. Pedig ezt rögtön elhatározta, mihelyt megfogdosta a karjait. Tudja és a saját bőrén is nem egyszer tapasztalta, hogy idegesen érzékenyek a románok. Együttesen és külön-külön egyaránt. Különösen, ha állásról, vagy pénzszerzési lehetőségről van szó. A hatalom érzése bódulttá tette, szerelmesek lettek önmagukba. Övék az ország és a hatalom: s ezen az alapon ők tehetségesebbek, erősebbek és mindenre alkalmasabbak, mint természet fel, egy magyar. S ha valaki nem ennek megfelelően merészel gondolkodni, avagy cselekedni: az hálátlan kutya, vagy arcátlan ellenség!

A zsidó nem akar ilyen lenni, hanem inkább taktikázik. Kiveszi tőlük a lakásuk címét; megígéri, hogy majd értesíteni fogja őket, azután pedig elbocsátja.

A két fiú lekonnyadva megy kifelé. Maga a zsidó is nyomon követi őket, mint egy illedelmes házigazda. Forgatja a fejét és jár a szeme. Észrevétlenül úgy csinálja, hogy Mátyás néhány lépéssel visszább maradjon. Akkor megfogja a karját és odasugja neki:

— Maga jöjjön vissza! Egy félóra múlva! Egyedül!

Gyorgye észreveszi a suspust, visszafordul és rajtaütésszerűen nézi őket. A zsidó odamegy hozzá és hogy sértődés ne legyen, neki is sug valamit. Azt hiszi, hogy ezzel megmentette a tökéletes összhangot. Pedig az ügy felhői csak odakünn kezdenek igazában mutatkozni, mert Gyorgye a „Herkules“-től néhány lépésre

megáll és olyan alattomos feszültséggel néz, ahogy magyar ember nem tud.

— Finom úr vala... — jegyzi meg huncutkásan Mátyás.

Gyorgye megfogja a jobbkezevel a saját balkarját és gyorsan végigtapogatja. Aztán a Mátyásét fogja meg és azt is megtapasztalja. Érti a nagy különbséget és egyszerre kirobban:

— Disznóság! Magát angazsálta, evel a karjával! Nekem ne hazudja!

A járókelők figyelmesek lesznek. Némelyik megáll és figyeli őket.

Mátyás megfogja Gyorgyét és barátságosan húzza tovafele. Közben mindenféle jószóval csillapítja. Bémennék egy mellétkutcba, ott meg-megállnak és osztják a szót. Végre kivallja Mátyás az igazat, csak hogy nyugta legyen.

— Na, ezt akarta én tudni!... — ereszti ki a melléből Gyorgye a nagy lapos követ, és ebben a pillanatban átváltja magát: nem szírja, nem kaparja és nem kapálja többé Mátyást, hanem jóbarátnak mutatja magát és meghívja estére maguk közé a táncba. Mátyás a meghívást örömmel elfogadja, majd parolát csapnak. Az egyik erre megy, a másik arra.

A levegő fülledt.

II.

Egészen a külváros szélén, a szőlőhegyek benyújtott nyelvehegyén, van egy alkalmas kert. Még ezelőtt tizenhárom esztendővel, a csúffátott magyar világban, a „Jó lélek“-hez volt címezve. Az egyik félszerzetes papi rendünké volt, mely a köz megelégedésre tanított, a saját megelégedésére pedig jól élt. Szőlők is tartoztak a kerthez, amelyben

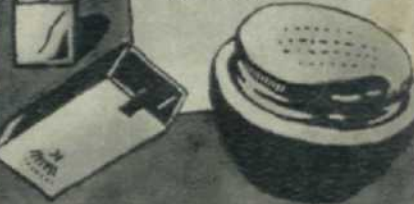
KHASANA

AZ
UTÁNOZHATATLAN
AJAKRÜZS
ÉS
ARCRÜZS

REMEK ÁRNYALATOKBAN
VÁLTOZATLANUL KAPHATÓ

Minden szaküzlet
készséggel bemutatja

Árak:

AJAKPIR P 1.20, 2.90

ARCPİR P 1.80, 3.50

Forgalomba hozza:

MIHÁLY OTTÓ gyógyszerárugyár
Budapest, VI., Podmaniczky-utca 45.